

[Ole Henriksen]

blev dikteret ved overenskomsterne, og som aldeles ikke kan have belastet postvæsenet i den grad, at man her 8 måneder efter skal komme med disse forhøjelser igen.

Vi er ikke velvilligt indstillet over for dette forslag, og vi ser det i sammenhæng med den almindelige økonomiske politik, som regeringen fører i øjeblikket. Vi kan slet ikke acceptere, at man fortsat fokuserer alene på post siden og ikke også kigger på telesiden, som jo normalt giver et stort overskud, som netop svarer til, hvad der er i underskud på post siden.

Vi ønsker altså, at der bliver anlagt en concernbetragtning omkring postvæsenets indtægter og vil selvfølgelig også i udvalget søge at fremskaffe de nødvendige oplysninger herom, men jeg kan sige, at vi i almindelighed vil behandle dette i udvalget, og vi vil selvfølgelig også, som vi plejer, modsætte os, at dagbladstaksterne bliver forhøjet. Vi mener, det er farligt for vores almindelige presse herhjemme, at man kører den vej, og vi vil stille ændringsforslag om, at dette udgår. Men altså, et udvalgsarbejde uden positiv velvilje kan jeg tilsige fra SFs side.

Hahn (CD):

Der er her tale om et forslag, som ude i befolkningen ikke er særlig populært, men ud fra at ministerens bestræbelser går ud på at skabe balance også inden for dette område – vi ser i bemærkningerne, at der for finansåret 1984 uden takstforhøjelser skønnes at blive et underskud på ca. 320 mill. kr. – vil vi i udvalget se med forståelse på ministerens forslag om forhøjelser, men vi vil også i udvalget udbede os nærmere oplysninger om forhøjelsen for udbringning af dagblade, ugeblade og månedsskrifter.

Knud Lind (FP):

Da vores ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg i denne sag tilkendegive fremskridtspartiets mening, og den er, at i denne sag er vores ja til ministerens forslag noget mere moderat, men det er dog et ja.

Hvis man ønsker at sætte taksterne op, må man også kræve, at ydelsen er på sit højeste, og det er den bestemt ikke i postvæsenet, slet ikke i omkarteringen. Brevbjerg hober sig op og må fordeles ude i postkontorerne rundt omkring i København i stedet for på

omkarteringen. Man lover via Radioavisen, at nu skal alt blive godt til på mandag. Det er næsten blevet en daglig nyhed i radioen, nærmest sidestillet med vejrudsigten. Det er snart en kedelig vane, og jeg er bekendt med, at der ligger en ansøgning fra ministeren til finansudvalget om flere penge. Når man sådan hele tiden med jævne mellemrum kræver ind, må man vel nok have lov til at stille det spørgsmål: er postvæsenet blevet bedre, siden den nuværende minister trådte til? Jeg er bange for, at det ikke er tilfældet. Vi ved alle, at brevfordelingen, i særdeleshed i København, er under al kritik, og alligevel kan man i tide og utide høre ministerens lovsang om postvæsenet. Her går det godt, det er det omkvæd, vi hører hele tiden. Jeg vil også godt anbefale ministeren måske at holde lidt igen med sit uendelige rejseri til udlandet og i stedet for få postomdelingen til at fungere. Vi vil derfor følge dette lovforslag meget nøje i udvalget, og vi håber så sandelig også, hvis ikke flere rejser forhindrer ministeren i det, at han er i stand til at følge det op.

Dræbye (RV):

Da mit partis ordfører ved dette lovforslag, hr. Bilgrav-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på vort partis vegne knytte nogle bemærkninger til det.

Jeg tror ikke, nogen reelt er interesseret i, at det er på dette område, statens underskud skal forøges. Det tror jeg for så vidt også kunne være et motto for den socialdemokratiske behandling af lovforslaget, at når der nu er så mange andre steder, man kunne bruge de penge, som staten råder over, er der ikke nogen grund til at bruge dem på underskuddet i postvæsenet, og derfor tror jeg også, det skulle være muligt at blive enige om ved hjælp af lovforslaget at skabe balance i postvæsenets regnskab.

Man kan diskutere, for det første om det er rimeligt, at stigningstakten for posttaksterne er større end stigningstakten i inflationen, men det har jo nogle konsekvenser at stille det spørgsmål, som man nøje må overveje. Det andet spørgsmål – og det vil vi gøre en del ud af under udvalgsarbejdet – er den nøjagtige fordeling af de stigninger, som er foreslået med henblik på at få dækket underskuddet ind; her er der som sædvanlig